

Sygn. akt VI Ka 408/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 284 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 29 maja 2013 r. sygn. akt II K 310/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. P. w pkt III części dyspozytywnej w ten sposób, że jako podstawę orzeczenia kary grzywny w miejsce art. 71 § 1 kk przyjmuje art. 33 § 2 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VIKa 408/13

UZASADNIENIE

M. P. oskarżony był o to, że w okresie od kwietnia 2012 roku do 22 stycznia 2013 roku w B. przywłaszczył będące w jego posiadaniu maszyny budowlane w postaci: windy dekarskiej, obrabiarki (...), wkrętarki B., zaginarki do blachy (...), wyrzynarki taśmowej, struga ciesielskiego, pilarki tarczowej, rusztowania budowlanego, młota (...), zagęszczarki wibracyjnej (...), agregatu prądotwórczego (...) o łącznej wartości 104 228, 87 zł będące przedmiotem rozwiązanych umów leasingu, czym działał na szkodę (...) SAz siedzibą we W..

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 310/13:

I. uznał oskarżonego M. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 284 § 1 kk i za to na podstawie art. 284 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata,

III. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł,

IV. na podstawie art. 72 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty 104 228, 87 zł na rzecz (...) SA w okresie próby,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 złotych i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 6000 złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, to jest przepisu art. 33 § 2 kk, poprzez jego niesłuszne niezastosowanie i niewskazanie w pkt III sentencji wyroku, jako podstawy prawnej wymierzonej oskarżonemu grzywny przy jednoczesnym błędnym powołaniu jako podstawy prawnej tej grzywny przepisu art. 71 § 1 kk w sytuacji gdy oskarżony dopuścił się czynu z art. 284 § 1 kk w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w sentencji wyroku art. 33 § 2 kk jako podstawy prawnej wymierzonej oskarżonemu grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Oczywistym jest, że przypisany oskarżonemu czyn popełniony został w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co powoduje ten skutek, iż orzeczenie kary grzywny winno było nastąpić na podstawie art. 33 § 2 kk a nie jak to przyjął Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku przepis art. 71 § 1 kk. Zdumienie wręcz budzi argumentacja zawarta w uzasadnieniu Sądu Rejonowego w tym zakresie. Oczywistym jest, że skoro przepis art. 33 § 2 kk przewiduje orzeczenie kary grzywny w wypadku skazania za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej to tym samym wyłącza stosowanie norm z art. 71 § 1 kk. Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w pkt III części dyspozytywnej, przyjmując jako podstawę orzeczonej kary grzywny art. 33 § 2 kk.

Na podstawie art. 437 § 1 kpk w pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, na zasadach słuszności jako, że nie może on ponosić konsekwencji oczywistych błędów zawartych w zaskarżonym wyroku.